

interim in pulmonum, cordis, iecoris, uentriculi, lienis & renum affectibus, uenam in cubito non Hippocrates solum, sed omnis medicorum chorus fecit. Ceterum quoniam Epistola nuper commemorata, hæc prolixius cum aliquot alijs paradoxis persequitur, cauæ uenæ distributionem deinceps non interrupta sermonis serie aggrediar. ne mihi præter ueræ hominis historię narrationem in hoc negotium augeam, ut ubi à Galeno dissentendum est ascribam, ipsiusq; sententiam uerbis aliquot refellam: & ne propter meam in eum pietatem, etiam prolixem mihi ueniam petenda sit, quo rabularum animos leniam, quos miras excitatos noui tragedias, si semel atque iterum Galenum purgare, & friuolis quibusdam ratiunculis ab errore uindicare poterunt, parum solliciti, quod tot innumeris locis ipsius placita à ueritate dissona certò (quantumuis interim inuitus) ostendam. Hactenus enim non semel expertus sum, quàm eius modi homines apud dissectionum imperitos gloriari soleant, quum rationem aliquam excogitassent, qua Galenus excusari, aut ut ipsi loquuntur, cum ostensa à me parte concordari possit. Quàm turpiter uerò se tum postea in publicis sectionibus dederint, quum suos Achilles mihi proponerent, ipsi probè norunt. Vena igitur cauæ, postquam sine pari uenam à se diduxit, ad iugulum recta sub pectoris ossè descendit, membranis thoracem intersepiens ele-ganter sustulsa, molleq; & glandosum corpus hinc in iugulo passim adstratum obtinens, quod Græci *δρυόδω*, Latini uerò communi glandularum nomine *glandium* uocant. Est autem glandium id in elatissima thoracis sede extructum, ut ab omni noxa frequentissimas uasorum distributiones hinc supensas, immunes seruet. Vena enim cauæ inibi primùm in duos insignes truncos dividitur, à quibus omnes uenæ cauæ partis ad elatiora corporis porrectæ soboles pendunt. A sinistro namq; trunco, quemadmodum & à dextro, grandis uena promittitur, quæ primæ thoracis costæ innixa postquam aliquot à se dispersit ramos, sub clauicula in axillam properat. Ab huius etenim radice exilis uena nascitur, deorsum per costarum radices ad tertiam usque costam exporrecta, & exiguas soboles tribus superioribus costarum interuallis, aliquando duntaxat duobus, deriuans. Præsens uena non semper ab eius quæ axillam petit radice pronascitur, uerum nonnunquam à cauâ priusquam in duos illos grandes truncos bipartitur, principium ducit. Quinetiam interdum hanc penitus abesse obseruaturus es, aut araneæ filorum modo prætenuem, quum breuiora illarum costarum interualla ab ipsis incubente uena quæ axillam petit, aliquando autem à uenæ pari carentis propaginibus (idq; possisimū in dextro latere) satis nutrimenti assumant. Ab anteriori sede illius magnæ in iugulo bipartitionis, duæ prodeunt uenæ, quæ introrsum ductæ, ad elatiorem pectoris ossis sedem contendunt, & sub pectoris ossè deorsum perreptantes numerosas à se diffundunt soboles. Sinistra (quod & de dextra subauditum uelim) secundum læuum pectoris ossis latet, ubi costarum cartilagine ipsi coarctantur, declinans ad abdominis superiora tendit, in progressu ad sex superiorum septem costarum interualla singulas propagines distribuens, quæ ad terminum ossis costarum ubi uenæ coniuge carentis ramos cessare diximus, finiunt. Quemadmodum uerò à ramis uenæ pari carentis, propagines extra thoracis amplitudinem ad musculos costis instratos excidere relatum est, sic quoque à uenis ad cartilaginum interualla disseminatis, ramuli notati digni in musculos pectori incumbentes, ipsasq; adeo mamillas propagantur, si modò ad has à uenis pectoris ossis exporrectis, furculi deriuentur. Porro quod ex uenis sub pectoris ossè deductis reliquum adhuc est, ad latus mucronatæ cartilaginis deorsum in carnosam rectorum abdominis musculorum partem distribuitur. Venæ enim è thoracis amplitudine prolapsæ, sub rectis musculis ad mediam usq; abdominis sedem feruntur, ramulos quosdam in proximas partes utrinque transmittentes. Quorum præcipuus ad abdominis cutem subit, atque oblique secundum costarum cartilaginum terminos propagatus, in gracillimas et capillorum modo subtiles uenulas exhauritur. Ceterum insigniores uenarum rami, sub rectis musculis exporrecti, in plures furculos supra umbilici sedem cessant, qui rectorum abdominis musculorum substantiæ implexi, illarum uenarum terminos finesq; spectant, quas in sermonis progressu, ab imo propter genitalia sursum sub rectis musculis cõscendere audies, quæ earum usus quem in menstrui sanguinis ad lactis generationem, & sanguinis item ex mamillarum sedibus ad uterum fetus enutriendi gratia reuulsionem, ipsas præbere credimus, explicabitur. Harum uenarum sub pectoris ossè reptantium originem ex anteriori mediaq; in iugulo bifurcationis sede, ut plurimum fieri animaduertes, interdum uerò eas ab axillari uenarum radicibus, postquam illæ nonnihil à iuguli medio in latera recesserant, enatas obseruauit: quemadmodum aliquando alteram ipsarum, & præsertim sinistram ab axillari, alteram uerò ab ipsa bifurcatione pronatam uidi: quemadmodum etiam non infrequenter occurrit ab anteriori uenæ cauæ sede, ubi in duos insignes truncos partitur, unicam pronasce, quæ sursum ad pectoris ossis ducta,

Quam ob rem non semper sermoni addendis, ubi is à Galeni placitis declinet. Cauæ ad iugulum incessus.

Cauæ caudicis in iugulo bipartitio.

Venæ axillariem constitutæ, entis ortus. Venæ superiorum costarum interualla perrens.

Venæ sub pectoris ossè deorsum reptantes.

ducta, in duas disscinditur uenas, ac unam dextro pectoris ossis lateri, alteram sinistro exporrigit. Ab his quoque uenis secundum pectoris os deducendis, membranæ thoracis cavitatem interdiuidentes primos mutantur furculos, ac subinde etiam à cauâ ubi nunc dictas promittunt, graciles quasdam propagines sibi uendicant, secundum totam membranarum longitudinem cum nervis septi transversis exporrectas. Quinetiam, ut et antea monui, à uenâ pari carente in membranas thoracis cavitatem intersepiens furculi accedunt, uenis quæ adherentem oculi tunicam implicant, quàm similimi. Ab his uenis etiam soboles in cordis inuolucrum, ubi membrang thoracem intersepiens hoc continent, pertinent. Ceterum uena axillam accedens priusquam è thorace procidit, non ita procul ab ipsius initio ex elatiori sede uenam utcunque amplam promittit, quæ sursum oblique in posteriora tendens, ad transversos uertebrarum ceruicis processus deducitur, & per foramina illis priuati exculpta sursum conscendens in musculos uertebris proximè adnatos, soboles spargit. At præter illas, certo ordine & ueluti geniculatim singulas soboles unicuique foramini neruorum exortibus in ceruicis uertebris inciso deriuat, dorsali quæ medullæ ipsi quæ adeo uertebris alimentum suppeditat. Quod uerò eius uenæ reliquum est, in caluariam contendit, peculiare sibi cum sua coniuge arteria foramen obtinens, quod ad posteriorem occipitis ossis capituli sedem excavatam antea dixi. Vbi uerò uena in caluariæ amplitudinem pertingit, in secundum seu sinistram duræ cerebri membranæ sinum, uti postea audietur es diffusus, exhauritur. Præter hanc uenam, alia adhuc ab illa quæ in axillam contendit, priusquam è thoracis cavitatem labitur, ex ipsius posteriori regione principium ducit, quæ in humilibus ceruicis & thoracis elatioribus uertebris adnatos, ac capituli dorsiq; & thoracis motibus famulantes, dispensatur. Simulatq; uerò axillam petens uena inter primam thoracis costam & clauiculam ex thoracis cavitatem progreditur, musculumq; perforat qui secundi paris dorsum mouentium alter est, non semel eam promittit uenam quæ humeralem postea uocabimus, & illico atq; declinans ducta glandulas in axilla ad firmam uasorum distributionem à Natura procreatas contingit, quas nunc dicam à se emittit propagines. Primum utrinque singulas promittit uenas, ad thoracis quidem anteriora unam, ad posteriora alteram. Quæ antorsum exporrigitur, in musculos à pectoris ossè & costis ad brachij os & scapulam pertinentes diffunditur, & pectoris cutem simul & mamillas frequentè admodum ramorum serie in mulieribus adit. Vena autem retrorsum proficiscens in musculos cauam scapulæ sedem occupantes, uicinasq; sedes multiplici etiam sobole digeritur. Ceterum nonnunquam à priori & quæ pectus accedit uena, interdum uerò ab ipso qui in axilla consistit trunco alia grandis utcunque uena exoritur, quæ deorsum secundum thoracis latus exporrecta, potissimum absimitur in musculum, cuius beneficio brachiū declinac dorso mouemus. Præter hos ramos maior uena quæ in axilla habetur, exiguos ablegat furculos glaudis & membranis, quæ inibi uasorum distributionibus eorundemq; colligationibus præfunt. Quæ autem serie axillaris uenæ reliquum in totam manum excurrat, peculiari Capite mox atque cæteras ascendentes uenæ cauæ propaginis soboles absoluerò, expediam. Proinde ad iugulum rursus sermone conuerso, cæteros truncorum magnæ illius in iugulo diuisionis ramos aggrediamur. Vena itaq; cauæ ad eum quem dixi modum priusquam pectoris ossis summum transcendat, in duos truncos diducitur, ac statim à diuisione nuper commemorata uenæ, quæ axillam petit, principium obtinet: quod autem alterius diuisionis illius trunci adhuc superest, à media primæ thoracis uertebræ corpore sede, cui prius innitebatur, modicè recedens, sursum extra thoracem protenditur, & simulatq; clauiculam pectorisq; ossis summum superauit, in duos impares ramos scinditur. Interior namque exteriori magis quàm pleriq; arbitrantur gracilior est, & secundum asperæ arteriæ latus ascendens, nonnullas uenulas in speciem capillorum exiles asperæ arteriæ conterminisq; membranis communicat. Hæc interior censetur iugularis, quæ cum sui lateris soporali arteria uersus cerebrum fertur, ac in ascendens graciles ramulos membranulis sexti neruorum cerebri paris in collo & in faucibus etiam sepe primi paris neruos colligantibus digerit, uniuerso ductu soporariæ arteriæ ad caluariæ usque basim commissa, quod cum peruenit, in duos inæquales amplitudine ramos disscinditur, ac amplior oblique retrorsum, secundum caluariæ basim ductus, caluariam simul cum quodam soporalis arteriæ ramo ingreditur, foramine utens sexti neruorum cerebri paris gratia exculpto. Quæ uerò serie in caluariæ cavitatem præsens ramus digeratur, in cerebri uasorum descriptione affatim persequar: modò autem laterit, ad caluariæ usque amplitudinem uenas, quæ eo pertinent, sermone deducere. Ab ampliori hoc iugularis internæ ramo, quum uti diximus in posteriora secundum caluariæ basim is contendit, propago diducitur,

Aliquot rami à uenâ axillâ petente sparsi priusquam brachium subeat.

Cauæ per colum caputq; series.

Interior iugularis.